

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 192/2016
09.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Милунке Цветковић, Биљане Синановић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног А.П., због кривичног дела убиство из члана 113. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Ј.Ф., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К бр. 258/10 од 04.06.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1074/15 од 20.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 09.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.П., адв. Ј.Ф., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К бр. 258/10 од 04.06.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1074/15 од 20.11.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару К бр. 258/10 од 04.06.2015. године окривљени А.П. оглашен је кривим због кривичног дела убиство из члана 113. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од осам година у које му је урачунато и време проведено у притвору почев од 19.07.2008. године до 08.06.2009. године, окривљени Е.К. због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од осам месеци уз урачунавање времена проведеног у притвору почев од 19.07.2008. године до 17.03.2009. године, а окривљена Р.Ф. због кривичног дела помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333. став 2. у вези става 1. КЗ за које јој је изречена условна осуда тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се она неће извршити ако окривљена у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом на основу члана 87. КЗ према окривљеној Р.Ф. изречена је мера безбедности одузимања предмета и то пиштоља ознаке „...“ калибра ...мм, фаб. броја ... На основу члана 262. став 2. ЗКП одлучено је да се о трошковима

кривичног поступка одлучи посебним решењем, док је оштећени ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1074/15 од 20.11.2015. године одбијене су као неосноване жалба Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару и жалбе бранилаца окривљених А.П., Е.К. и Р.Ф., а првостепена пресуда потврђена, док је жалба оштећеног одбачена као недозвољена.

Против наведених правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К бр. 258/10 од 04.06.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1074/15 од 20.11.2015. године, захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног А.П., адв. Ј.Ф., због повреде закона из члана 439. тачке 1) и 2) ЗКП у вези члана 28. и 115. КЗ, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине обе нижестепене пресуде и предмет врати суду на поновно одлучивање или пак да исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити.

Врховни касациони суд је након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, одржао седницу већа без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је по оцени навода и предлога истакнутих у захтеву за заштиту законитости, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.П. је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног А.П., адв. Ј.Ф., у захтеву за заштиту законитости, као разлог подношења захтева, само формално означава повреду закона из члана 439. тачке 1) и 2) ЗКП, које очигледно омашком означава као став 1. и став 2. ЗКП, тако што наводи да је на окривљеног погрешно примењен закон јер нису примењене одредбе члана 28. КЗ о постојању стварне заблуде на страни окривљеног П., због чега исти може одговарати само за кривично дело убиства на мах из члана 115. КЗ, за које дело су по ставу браниоца испуњени сви

објективни и субјективни услови, али исте по оцени Врховног касационог суда образлаже сопственим ставовима о постојању напада као елемента и услова нужне одбране и јаке раздражености као услова постојања кривичног дела убиство на мах и сопственом оценом изведених доказа, а што све не представља разлог због којег је у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу а због повреде закона.

Имајући у виду да је у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено, чл. 439. тачке 1) и 2) ЗКП а суштински се указује на недозвољене разлоге за подношење захтева – погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и оцена доказа, то је Врховни касациони суд исти, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Веско Крстајић, с.р.**